

ad denne Vej, og følgelig vil jeg ogsaa søge at faa disse Laanebevillinger forhøjede. Efter den Tilslutning, som mit oprindelige Forslag fik, og den Stemning, som viste sig under Konferencen derom med det højtærede Finansudvalg, tvivler jeg heller ikke om, at det vil vise sig, at saadanne Laanebevillinger ville kunne blive gennemførte. Jeg skal i øvrigt i Anledning af det ærede Medlems Forespørgsler oplyse, at der er indkommet 235 Andragender om at faa Del i disse Laan, til et samlet Beløb af 400,000 Kr. Jeg har efter Indstilling fra Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri foreløbig for i Aar approberet nogle Regler, hvorefter man skulde undersøge, hvilke Laan det vilde være rigtigst at tage Hensyn til i første Række, og hvilke der helt maatte lægges til Side. Jeg har ment, at de Regler, man saaledes har foreslaaet mig, vare noget vel komplicerede, men paa den anden Side har jeg dog fundet det rigtigst for i Aar at approbere dem og haaber i øvrigt mulig at kunne finde en Udvej, der bringer hele Apparatet til at virke lettere. Med Hensyn til Laanene i Aar venter jeg, at Undersøgelser kunne være endte saa hurtigt, at de Laan, der ville blive ydede, kunne udbetales til December Termin.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Statstidende, som han fandt var et vidunderligt Blad. Ja, hvis det ærede Medlem ved denne Udtalelse har ment, at det var et vidunderlig *godt* Blad, deler jeg ganske det ærede Medlems Anskuelse. Jeg tror, det var en meget heldig Foranstaltning, at vi fik Loven om Statstidenden gennemført, saa at vi slap her i Landet for at have en Række privilegerede Blade og i Stedet fik en Stats-Annoncetidende, hvor de Bekendtgørelser, hvis Offentliggørelse skal kunne dokumenteres af retslige Grunde, kunne blive optagne. Det syntes imidlertid, at det ærede Medlem ikke var videre begejstret for de Indtægter, dette Foretagende giver Staten. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er meget begrænset, hvilke Bekendtgørelser Statstidende maa optage. Ærede Medlemmer ville erindre, at man her fra dette Tings Side havde tænkt sig at give Lov til at optage en Del flere Bekendtgørelser fra en Række offentlige Institutioner, der ikke ligefrem vare Statsinstitutioner. (*Jens Busk: Fra Kreditforeningerne!*) Ja, det ærede Medlem var meget interesseret derfor. Men under Lovforslagets videre Gang blev disse Bestemmelser udstemte i det

andet Ting, og Resultatet blev, at man maatte holde sig til de Bekendtgørelser, om hvilke det ligefrem er lovbestemt, at de skulde indrykkes i Statstidende. Statstidende kan altsaa ikke som adskillige andre Blade arbejde paa at faa Annoncer i stor Udstrækning fra private, og dette maa ganske naturligt gøre, at man maa være tilfredsstillet ved, om Foretagendet kan nogenlunde balancere. Det forudsatte man ogsaa i sin Tid ved Forhandlingerne om Loven. Hertil kommer endvidere, at Statstidende har et meget betydeligt Antal Frieksemplarer, i dette Øjeblik godt 3,900. At dette er en betydelig Udgift for Bladet, haaber jeg, det ærede Medlem har en klar Opfattelse af, og hvis han ikke har det, kan han maaske henvende sig til et æret Medlem her i Salen, hvis Elskværdighed vi vist maa takke for, at vi hyppig, naar vi komme her ud i Rigsdagen, faa uddelt et københavnsk Dagblad ved Indgangen. Af ham vil det ærede Medlem sikkert kunne faa at vide, at det ikke er nogen helt gratis Historie at give Frieksemplarer i stor Udstrækning. Medens jeg taler om Statstidende, maa jeg maaske gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der forleden Dag omtalte Statstidendens Virksomhed. Det ærede Medlem kritiserede, at Annoncer kom saa sent i Statstidende, og jeg udtalte da, at de Oplysninger, det ærede Medlem gav, ikke vare af en saadan Beskaffenhed, at jeg paa Grundlag deraf kunde gribe ind, men at jeg i al Almindelighed maatte antage, at Statstidende optog Annoncer straks, naar de kom Ekspeditionen i Hænde. Siden det ærede Medlem fremkom med disse Udtalelser, har jeg undersøgt de Tilfælde, han omtalte, og det viste sig ganske rigtig, som jeg formodede, at den Bekendtgørelse, som skulde ekspederes fra Indenrigsministeriet angaaende Valget paa Møen til Statstidenden, kom ind allerede den 16. om Morgen; da stod den at læse i Statstidenden, og den 15. om Eftermiddagen havde jeg underskrevet Bekendtgørelsen om Valgets Udskrivning. Hurtigere kunde det selvfølgelig ikke finde Sted. Den anden Bekendtgørelse angaaende dette Valg — fra Valgbestyrelsen — var ganske rigtig, som det ærede Medlem sagde, i Bladet den 20., men den skulde ogsaa sendes fra Møen til Statstidenden, og der er da ikke noget mærkværdigt i, at den kunde fremkomme tidligere nede i Blade i Stege, end den kom i Statstidenden, der udgaar i København.